

Zümrüt Gözlü Özgürlük

Ey gözünü sevdiğim ÖZGÜRLÜK
neden öyle dolanıp duruyorsun
yakınımızda! Seni o denli seviyorum
ki bunu ifade etmem için kelimelerimle kaba
ve kafiyesiz buluyorum. Sen benim güzel
ÖZGÜRLÜĞÜM ara sıra ruhumun, gizemli
güzelliğine bürünerek varlığımızdan buram
buram esiyorum. Senin telkin edici
çağrışımalarında daima narin zariflikleri ile su
başında beklemekte olan maralın ürkek
gözlerinde görüyorum. Senin ulu safıllığın
benim için daima en imrenilen, daima,
takınaklı bir serap gibi dalgalanıp duruyor.
Bazen SANA epey yakın bir mesafeden
bakıyorum. Tam elimi uzattığımda uçup
görünürlerden kayboluyorsun. Biraz ben de
Senden korktuğumu burada söylemesem...!
Sen o kadar güzel bir serapsın ki sana aşk
olmuş tüm dünyanın kelebekleri, bozkırın
rengarenk narin çiçekleri, atalarımızdan kalma
at izleri, kılıçlardaki... hazin işkence ve neler
taa neler, kimler ve taa kimler. Sen Zümrüt
Gözlü Özgürlük bir bakışınla darmadagım
ediyorsun muthecen yaratıkları. Seni
duyuyorum, düşüme geliyorsun epey Sana
ulaştım dediğimde birden bire yokoluyor tüm
kurgularım. Belki de biraz senden korku-
yorum! Aceba neden? Fikrimce seni o kadar
özledim ki çok yakınımaya gelsen belki bu büyü
bozulacak diye... korkuyorum. Sen şeffaf,
biraz ceylan, biraz Melek, biraz bozkır çiçeği,
biraz kılıç, biraz at kokusu, biraz kimbile
havada dolaşmakta olan savaşçıların yarı
kalmış türküleri gibi çok güzel Zümrüt Gözlü
Özgürlüğüm bilsen ne kadar imreniyorum
Sana! Seni göremem diye her sabah doğan
güneşe, içime çektiğim havaya ne kadar
minnettar olduğumu belirtmek için kimseye
göstermeden için için ağlayarak Senin
varoluşuna dualar ediyorum.

Zümrüt Gözli Özgürlük

Göstersen bana da sana giden yolu...!

Bozkır çiçklerinden oluşan bir

Ebemkuşağı asmak istiyorum

Türk Dünyamızın semasına

Zümrüt Gözli Özgürlük

Zümrüt Gözli Özgürlük

Üzüntülü yaşamam üzüntülü

Zümrüt Gözli Özgürlük!

Nevzat Yusuf SARIGÖL

Jul: 7, Sayı (48): 2 / 1997